

Vandaag was het dan weer zover. Voor het eerst sinds ruim twee maanden een rondje golf en dan nog wel op de Heelsumse. Ik liep deze baan al drie keer eerder, waarvan twee keer in het kader van de Budgetgolftour.

Igor had mij gebeld met de mededeling dat ik dit keer het verhaaltje over de dag zou schrijven. Ondanks het feit dat ik gewend ben om bij dit soort "verzoeken" een eigen afweging te kunnen maken, heb ik de klus geaccepteerd. Igor vertelde ook dat de hei op de baan in bloei staat. Reden te meer om uit te zien naar deze dag.

Even iets over de rol die de golfsport in mijn leven speelt. Ik ben een greenfeespeler die, ondanks het feit dat ik het een geweldig fijne sport vind, toch maar weinig speelt. De Budgetgolftour is de enige keer dat ik met "vreemden" speel. Voor de rest speel ik met vrienden en familie. Ik ben stellig van plan om in de toekomst meer aan wedstrijden mee te doen, want het spelen op de Budgetgolftour bevalt mij zeer. Je ontdekt dat iedereen min of meer met dezelfde problemen worstelt en dat veel interessante mensen deze sport beoefenen. Vandaag heb ik er weer een aantal ontmoet.

Terug naar Heelsum. Ik had op de flightindeling gezien dat ik zou starten in een flight van vier en wel met de laatste starttijd. Mijn flightgenoten zijn: Elly de Boer, Harm Nieman en Marcel de Jong. De naam van Marcel kwam me bekend voor, maar zelfs bij zijn naam kon ik me geen gezicht herinneren. Toen ik bij onze eerste hole mijn flightgenoten ontmoette, bleek ik inderdaad met Marcel al eerder te hebben gespeeld. Met Elly en Harm was het een eerste kennismaking. We startten onze ronde onder heerlijke weersomstandigheden. Hoewel in de verte het onweer hoorbaar was, leek dit aan ons voorbij te gaan. Ik was de eerste holes zeer onder de indruk van het spel van mijn flightgenoten. Ik realiseerde me dat de constantheid en stabiliteit in hun slagen, als ik dat al ooit zou kunnen halen, alleen maar haalbaar is wanneer je veel meer golf speelt.

Het was prettig om tijdens de wandelingen wat nader met mijn medespelers kennis te maken. Al snel herinnerde ik mij dat Marcel was van het type "ruwe bolster blanke pit". Toen ik bij hole acht mijn eerste par scoorde was zijn reactie: Nou, dat werd een keer tijd. Ik meen hem inmiddels goed genoeg te kennen om te weten dat dit een compliment was? Elly bleek met rugproblemen te hebben gekampt. Maar gelukkig bleek haar rug de drie dagen golf op Texel, die ze net achter de rug had, goed te hebben doorstaan. Harm bleek bezig te zijn met een carrièreswitch. Naast zijn praktijk als zorgadviseur is hij begonnen als golfinstructeur, met een eigen golfsimulator. Zo'n switch kon op mijn belangstelling rekenen omdat ik zelf ook na een carrière als interim-manager een grote verandering heb doorgevoerd. In mijn geval ging het om een start als buschauffeur.

Tijdens de tweede 9-holes werd de sfeer binnen onze flight op de proef gesteld door een geweldige regenbui. Alle aanpassingen die in korte tijd moesten worden gedaan aan kleding en uitrusting vertraagden het tempo en gingen ten koste van de concentratie. Het werd meer een spel van ieder-voor-zich en er was chagrijn over afzwaaiers. Elly wist deze trend te keren met een heupflesje met jenever. Zij noemde dit een Birdy-borrel. Het effect was, samen met de zon die weer doorbrak, overweldigend. Vermoeid maar tevreden beëindigden wij onze ronde.

Ik heb een heerlijke golfdag gehad en weer drie zeer interessante mensen ontmoet.

George van Ettinger
05092018